

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นสูง เพื่อเตรียมบุคคลให้พร้อมที่จะไปเป็น
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาสังคมในอนาคต องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ทรัพยากร
มนุษย์มีคุณภาพดีเลิศนั้น นอกจากกระบวนการเรียนการสอนและการสร้างสรรค์ที่เกิดจากระบบของ
การดำเนินการที่เรียกว่ากระบวนการผลิตแล้ว ปัจจัยเบื้องต้นก็มีความสำคัญมากเช่นกันนั่นคือบุคคล
ที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิตบัณฑิต ซึ่งได้แก่ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สามสามัญ หรือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรอนัที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า และ ผู้ที่
ผ่านการสอบเทียบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิตบัณฑิต

ในการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยซึ่ง
ดำเนินการโดยทบวงมหาวิทยาลัยนั้น ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกคือ จะต้อง
เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ซึ่งในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ผู้ที่มี
คุณสมบัติดังกล่าวจะมาสมัครสอบคัดเลือกจำนวนประมาณ 100,000 คน และต่างมุ่งที่จะสอบคัด
เลือกเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจำกัดรับซึ่งมีเพียง 17 แห่งและสามารถรับได้เพียงปีละประมาณ
20,000 คน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจำกัดรับจึงไม่สามารถจะรับผู้สมัครเหล่านั้นได้ทั้งหมด จากสถิติ
เกี่ยวกับโอกาสได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2510 กับ
พ.ศ. 2521 พบว่าโอกาสนั้นลดน้อยลงเรื่อย ๆ จากร้อยละ 42.7 เป็นร้อยละ 18.5 (วิเชียร
เกตุสิงห์, 2526) เหตุผลที่โอกาสเข้าศึกษาลดลงเพราะจำนวนผู้สมัครสอบเข้าศึกษาในแต่ละปี
เพิ่มขึ้นอัตราสูง แต่ปริมาณการรับเข้าศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราต่ำกว่า ดังนั้นในแต่ละปีจะมีจำนวน
นัก เรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายเหลือตกค้างและมีจำนวนสะสมมากขึ้นทุกปี เมื่อพิจารณาจำนวนผู้

สมัครและผู้ที่มีมหาวิทยาลัยจะรับได้ในช่วง 6 ปีหลัง พบว่าจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกำลังความสามารถที่มหาวิทยาลัยทั้ง 17 แห่งจะรับได้ คือ มีผู้สมัครสอบคัดเลือกจำนวน 93,341 คน ในปีการศึกษา 2532 เพิ่มขึ้นเป็น 134,654 คน ในปีการศึกษา 2537 ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 41,314 คน หรือร้อยละ 44.26 ในขณะที่จำนวนที่มหาวิทยาลัยรัฐจะรับได้มีเพียง 16,534 คน หรือร้อยละ 17.71 ในปีการศึกษา 2532 และจำนวน 22,732 คน หรือร้อยละ 16.88 ในปีการศึกษา 2537 ซึ่งเพิ่มขึ้นเพียง 6,200 หรือร้อยละ 37.50 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532-2537) จำนวนผู้สมัครที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้เป็นจำนวนที่สะสมมาจาก จำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีก่อน ๆ ซึ่งยังสอบไม่ได้ นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอยู่แล้วกลับเข้ามาสอบคัดเลือกใหม่ เพื่อเปลี่ยนสาขาหรือคณะใหม่ รวมทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาขาสามัญหรือเทียบเท่าในปีที่สมัคร และผู้ที่ผ่านการสอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและสามารถสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้มากด้วย

การสอบเทียบ เป็นวิธีจัดการศึกษาที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกระทรวงศึกษาธิการได้จัดขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ไม่ได้มีโอกาสศึกษาในระบบโรงเรียนตามปกติ สามารถศึกษาดด้วยตนเองและสมัครสอบได้ แต่การสอบเทียบนี้ไม่มีข้อห้ามสำหรับผู้กำลังศึกษาในระบบปกติ ดังนั้นจึงมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางกลุ่มมาสมัครเรียนและสอบเทียบเพื่อเป็นการช่นระยะเวลาในการเรียน จำนวนนักเรียนเหล่านี้มีเพิ่มมากถึงร้อยละ 80 ในขณะที่กลุ่มเป้าหมายของกรมการศึกษานอกโรงเรียนมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น(กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2535) ในแต่ละปีจะมีจำนวนผู้สมัครเรียนและสำเร็จหลักสูตรการสอบเทียบเพิ่มมากขึ้นและได้มาสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและสามารถสอบได้เป็นจำนวนมากขึ้นทุกปี ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สมัครและผู้สอบผ่านการคัดเลือก และจำนวนและร้อยละของผู้สมัครและผู้สอบผ่านที่มีสถานภาพเป็นผู้สอบเทียบ

ปีการศึกษา	จำนวนรวม		ผู้สอบเทียบ			
	ผู้สมัคร	ผู้สอบผ่าน	ผู้สมัคร		ผู้สอบผ่าน	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2533	111,615	25,526	15,898	14.24	4,313	16.90
2534	116,792	27,995	23,344	19.98	5,943	21.23
2535	126,629	29,059	30,034	23.72	6,787	23.36
2536	132,562	34,886	32,712	24.68	9,154	26.24
2537	134,654	37,478	34,027	25.27	10,142	27.06

ที่มา ข้อมูลการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2533-2537

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้สอบเทียบได้สอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น คือ จากปีการศึกษา 2533 ซึ่งสอบได้ 4,313 คน หรือร้อยละ 16.90 ได้เพิ่มขึ้นถึงจำนวน 10,142 คน หรือร้อยละ 27.06 ของผู้สอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยทั้งหมดในปีการศึกษา 2537 ผู้สอบเทียบเข้ามศึกษาในมหาวิทยาลัยเหล่านี้มีจำนวนมากขึ้น และเป็นที่ถกเถียงกันในวงการศึกษาว่ามีปัญหาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านวุฒิภาวะ ด้านความรู้พื้นฐานไม่แน่น และปัญหาหนึ่งที่พบกันมากคือ ปัญหาการสละสิทธิ์ ซึ่งพบว่า กลุ่มสอบเทียบที่เข้ามหาวิทยาลัยได้มักจะสละสิทธิ์หรือรอสอบใหม่ เพื่อเปลี่ยนสาขาวิชาทำให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษามากและเป็นการกันที่หนึ่งคนอันด้วย (มติชน, 25 พฤศจิกายน 2534) การสละสิทธิ์ดังกล่าวเป็นปัญหาที่น่าตกใจสำหรับวงการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เพราะนักเรียนเมื่อสอบเทียบได้แล้ว ถ้าสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ไม่ได้คณะที่คึกจะสละสิทธิ์ ไม่เข้ารายงานตัวต่อคณะ นับเป็นความเปลี่ยนแปลงอย่างมาก (วิจิตร ศรีสอ้าน, ไทยรัฐ 30 พฤศจิกายน 2532) และจากการวิเคราะห์ข้อมูลของอุทุมพรและคณะในปีการศึกษา 2530 พบว่า กลุ่มผู้สละสิทธิ์ การสอบสัมภาษณ์ จำนวนทั้งสิ้น 2,507 คนนั้น เป็นกลุ่มที่สอบเทียบได้ ร้อยละ 33.1 (อุทุมพร จามรมาน และพวงแก้ว ปุณชนก, 2531) และในปีการศึกษา 2535 จากการเปรียบเทียบอัตราการสละสิทธิ์กับจำนวนผู้สอบผ่านข้อเขียน ในกลุ่มเดียวกัน ปรากฏว่ากลุ่มผู้สอบเทียบมีอัตราการสละสิทธิ์สูงสุดร้อยละ 24 (วิจิตร ศรีสอ้าน, ไทยรัฐ 1 สิงหาคม 2535) จากปัญหาดังกล่าวอาจเนื่องมาจากจำนวนผู้สอบเทียบเหล่านั้นส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.4 หรือ ชั้น ม.5 แล้วมาสมัครเรียนเมื่อสอบได้ในคณะวิชาที่ไม่ต้องการก็อาจจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย และอาจออกไปสอบคัดเลือกใหม่ในปีการศึกษาหน้า หรืออาจสละสิทธิ์ไม่เข้าเรียน และกลับไปเรียนในโรงเรียนเดิม และมีส่วนหนึ่งที่ไปสร้างปัญหาทำให้เกิดเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ในวงการศึกษาและเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการสอบเทียบเพราะทำให้เกิดที่ว่างในห้องเรียน ในระบบโรงเรียนทำให้ต้องยุบห้องเรียนโปรแกรมการเรียนการสอนต้องเปลี่ยนแปลง (สยามโพสต์, 28 สิงหาคม 2535) และรวมถึงการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็ด้านวุฒิภาวะ เนื่องจากอายุน้อย ด้านการปรับตัวซึ่งอาจส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย มีชื่อเสียงและเกียรติคุณ เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการเปิดสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่หลากหลายตามมาตรฐานสากล ที่ปรากฏอยู่ในนานาอารยประเทศต่าง ๆ ดังนั้นจึงเป็นที่สนใจของผู้ที่กำลังศึกษาและมุ่งเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย จากจำนวนผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2533-2537 มีผู้สอบเทียบผ่านเข้าศึกษาเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละผู้สอบผ่านข้อเขียนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพของผู้สมัคร

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สอบผ่านทั้งหมด	จากการสอบเทียบ		จาก ม.6 หรือเทียบเท่า	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2533	3,522	79	2.24	3,443	97.76
2534	3,563	126	3.54	3,437	96.46
2535	3,622	1,518	41.91	2,104	58.09
2536	3,874	1,887	48.71	1,987	51.29
2537	3,987	1,955	49.03	2,032	50.97

ที่มา สรุปรายจำนวนผู้สอบผ่านข้อเขียนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพปีการศึกษา 2533-2537

จำนวนผู้สอบเทียบที่ผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนเพียง 79 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.24 ในปีการศึกษา 2533 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,518 คน หรือร้อยละ 41.91 ในปีการศึกษา 2535 และเพิ่มเป็นร้อยละ 49.03 ในปีการศึกษา 2537 ทำให้น่าสนใจว่าผู้สอบเทียบกลุ่มนี้จะมีความพร้อมที่จะศึกษา และมีปัญหาตามข้อถกเถียงกันในวงวิชาการการศึกษาถึงปัญหาไม่ว่าจะเป็นด้านวุฒิภาวะ การปรับตัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นข้อถกเถียงกัน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่ชัด เนื่องจากมีผู้ศึกษาวิจัยกันน้อยมากในระดับมหาวิทยาลัย จากปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษานิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากการสอบเทียบกลุ่มนี้ โดยจะศึกษาครอบคลุมถึงภูมิหลัง การปรับตัว ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพในอนาคต รวมทั้งการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้คาดว่าผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการบริหาร และประกอบการพิจารณาปรับนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

หอสมุดกลาง สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน และนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยหลักสูตรปกติ (ม.6)
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ การปรับตัว ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. เพื่อศึกษาปัญหาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ การปรับตัว ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน และปัญหาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ความคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ การปรับตัว ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายด้วยหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน กับนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยหลักสูตรปกติ (ม.6)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4-6 ปี ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2536-2539 ซึ่งจะเป็นนิสิตในชั้นปีที่ 1 2 3 4 ของภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2539 รวม 16 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน และนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยหลักสูตรปกติ (ม.6)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา อันดับในการสอบคัดเลือก จำนวนครั้งในการสอบคัดเลือก เข้าเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในมหาวิทยาลัย

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-4 สำหรับหลักสูตร 4 ปี โดศคิดเฉลี่ยจนถึงภาคต้น ปีการศึกษา 2539

2.2.3 การเข้าร่วมกิจกรรม ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ การปรับตัว ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้มาหรือคัดลอกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถือว่าเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลของหน่วยงานทางราชการ

2. คะแนนเฉลี่ย (GPA) และคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนิสิตเป็นคะแนนที่ได้มาโดยมีเกณฑ์การวัดและเกณฑ์การให้คะแนนที่ยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละคณะ

คำจำกัดความในการวิจัย

1. นิสิต หมายถึง ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4-6 ปี

2. นิสิตสอบเทียบ หรือ นิสิตการศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เพื่อความสะดวก ในการบรรยายผู้วิจัยจะใช้คำว่า "นิสิตสอบเทียบ"

3. **นิสิตหลักสูตรปกติ** หมายถึง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4-6)
4. **การสอบคัดเลือก** หมายถึง วิธีการจัดการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการจัดสอบ
5. **การสอบเทียบ** หมายถึง วิธีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ดำเนินการ
6. **สภาพ** หมายถึง สภาพที่เป็นจริงของนิสิตได้แก่ ภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ การปรับตัว ที่สนใจต่อการเรียนการสอน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
7. **ปัญหา** หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อตัวนิสิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. **ภูมิหลัง** หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ทางด้านครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ ซึ่งแบ่งได้

ดังนี้

- 8.1 **เพศ** ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
- 8.2 **อายุ** ได้แก่ อายุระหว่าง ≤ 15 ปี 16 17 18 19 $\Rightarrow 20$ ปี
- 8.3 **ภูมิลำเนา** แบ่งออกเป็น
 - 8.3.1 กรุงเทพมหานคร
 - 8.3.2 เขตปริมณฑล หมายถึง จังหวัดที่อยู่บริเวณรอบ ๆ กรุงเทพฯ ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี นครปฐม ปทุมธานี และสมุทรปราการ
 - 8.3.3 ต่างจังหวัด ได้แก่ จังหวัดต่าง ๆ นอกเหนือ 8.1.1-8.1.2
- 8.4 **การศึกษาของบิดามารดา** แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ
 - 8.4.1 ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
 - 8.4.2 มัธยมศึกษาตอนต้น
 - 8.4.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 8.4.4 อนุปริญญา
 - 8.4.5 ปริญญาตรี
 - 8.4.6 สูงกว่าปริญญาตรี

8.5 อาชีพของบิดามารดา หมายถึง อาชีพต่อไปนี้

- 8.5.1 รับราชการ
- 8.5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 8.5.3 พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
- 8.5.4 ค้าขายหรือมีกิจการส่วนตัว
- 8.5.6 เกษตรกรหรือประมง

8.6 รายได้ของบิดามารดา หมายถึง รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของ

นิสิตโดยเฉลี่ยเดือนละ

- 8.6.1 5,000 บาทหรือต่ำกว่า
- 8.6.2 10,001-20,000 บาท
- 8.6.3 20,001-30,000 บาท
- 8.6.4 30,001 บาทขึ้นไป

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 สำหรับหลักสูตร 4 ปี โดยคิดเฉลี่ยสะสมจนถึง ผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาค การศึกษา (GPA= Grade Point Average) และคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX= Commulation Grade Point Average) ของนิสิตในชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

10. การเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง การที่นิสิตเข้าไปมีส่วนในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนิสิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม

11. ความคาดหวังในการประกอบอาชีพหมายถึง ความสนใจและเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งของนิสิต เช่น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงาน/ลูกจ้างของหน่วยเอกชน อาชีพส่วนตัว องค์กรต่างประเทศ เป็นต้น

12. การปรับตัว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ ที่นิสิตประสบเมื่อเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และด้านการเรียน

13. ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ และความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน

14. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย หมายถึง พฤติกรรมที่นิสิตแสดงออกหรือประพฤติจนเป็นนิสัยกับอาจารย์ เพื่อน และความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง สภาพปัจจุบันและปัญหาของนิสิตจุฬาลงกรณ์ที่ผ่านการสอบเทียบในด้านต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการวางแผน ปรับปรุงการรับนิสิตของมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงด้านการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมให้กับนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสอบคัดเลือกนิสิตนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย นำไปพิจารณาปรับปรุงการจัดสอบคัดเลือกต่อไป